

Sygn. akt V Ka 548/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 września 2013r.

Sąd Okręgowy w Koszalinie V Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący – Sędzia: SO Grzegorz Polewiak (spr.)

Sędziowie: SO Sławomir Przykucki

SO Marek Mazur

Protokolant: sekr. sąd. Katarzyna Dzierżyńska

przy udziale Prokuratora Prok. Okręg. w Koszalinie Wacława Jona

po rozpoznaniu w dniu 30 września 2013r. sprawy

R. J.

oskarżonego z art. 288 § 1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Białogardzie

z dnia 12 czerwca 2013 roku sygn. akt II K 119/13

1. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

a. za podstawę wymiaru kary grzywny przyjmuje art. 71 § 1 kk,

b. opłatę karną wymierzoną w punkcie 5 obniża do 180 (stu osiemdziesięciu) złotych,

2. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy,

3. zwalnia oskarżonego od obowiązku zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

Sygn. akt V Ka 548/13

UZASADNIENIE

R. J. został oskarżony o to, że:

w dniu 29 stycznia 2013 r. w B., województwa (...), uszkodził zaparkowany na parkingu niestrzeżonym samochód marki K. (...) o nr rej. (...) poprzez zarysowanie tylnej kłapy bagażnika, powodując straty w wysokości 500 zł na szkodę Towarzystwa (...) w B.,

tj. o czyn z art. 288 § 1 kk.

Sąd Rejonowy w Białogardzie wyrokiem z dnia 12 czerwca 2013 roku w sprawie II K 119/13:

1. oskarżonego R. J. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu z art. 288 § 1 kk i za to na podstawie powołanego przepisu wymierzył mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności,
2. na podstawie art. 69 § 1 i § 2 kk w zw. z art. 70 § 1 pkt 1 kk wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesić na okres 2 lat próby,
3. na podstawie art. 33 § 1, § 2 i § 3 kk wymierzył oskarżonemu karę w wysokości 40 stawek dziennych przyjmując wysokość jednej stawki dziennej na 15 złotych,
4. na podstawie art. 72 § 2 kk zobowiązał oskarżonego do naprawienia szkody poprzez zapłatę kwoty 500 złotych na rzecz Towarzystwa (...) w B. w terminie 3 miesięcy od uprawomocnienia się wyroku,
5. zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty postępowania karnego w kwocie 90 złotych i wymierzył mu opłatę 240 złotych.

Apelacje od tego wyroku wniósł prokurator, który na podstawie art. 425 kpk oraz art. 444 kpk zaskarżył powyższy wyrok w części dotyczącej orzeczenia o karze na niekorzyść oskarżonego R. J..

Powołując się na przepisy art. 427 § 1 i 2 kpk oraz art. 438 pkt 1 kpk wyrokowi temu zarzucił obrazę przepisu prawa materialnego tj. art. 33 § 2 kk poprzez orzeczenie obok kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania kary grzywny na podstawie tego przepisu, zamiast na mocy art. 71 § 1 kk, w sytuacji, gdy oskarżony nie dopuścił się popełnienia czynu w celu osiągnięcia korzyści, majątkowej, ani korzyści majątkowej nie osiągnął.

Podnosząc powyższy zarzut na podstawie art. 427 § 1 kpk i art. 437 § 1 i 2 kpk wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez wskazanie przepisu art. 71 § 1 kk jako podstawy orzeczenia R. J. grzywny oraz utrzymanie pozostałych rozstrzygnięć w mocy.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zarówno zarzut, jak i wniosek apelacji są zasadne, natomiast prokurator błędnie określił kierunek apelacji na niekorzyść, gdyż nie ma wątpliwości, że wniesiony środek odwoławczy zmierza do poprawienia sytuacji prawnej oskarżonego, a zatem jest to apelacja wniesiona na korzyść R. J..

W myśl art. 33 § 2 kk sąd może wymierzyć grzywnę obok kary pozbawienia wolności, jeżeli sprawca dopuścił się czynu w celu osiągnięcia korzyści majątkowej lub gdy korzyść majątkową osiągnął. W przedmiotowej sprawie taka sytuacja nie zachodzi, bowiem do istoty przestępstwa z art. 288 § 1 kk nie należy działanie w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, a i z opisu czynu przypisanego nie wynika, żeby oskarżony działał z takim zamiarem. Skoro tak, to niemożliwe było wymierzenie grzywny w oparciu o wymienioną podstawę prawną. Z uwagi jednak na to, że w stosunku do oskarżonego warunkowo zawieszono wykonanie kary pozbawienia wolności, grzywnę należało wymierzyć na podstawie art. 71 § 1 kk, który stanowi subsydiarną podstawę wymierzenia tej kary obok kary pozbawienia wolności.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że za podstawę wymiaru kary grzywny przyjął art. 71 § 1 kk. Konsekwencją tego było również obniżenie wymierzonej oskarżonemu opłaty karnej do 180 złotych, bowiem od grzywny wymierzonej na podstawie art. 71 § 1 kk orzeka się niższą opłatę niż od grzywny wymierzonej na podstawie art. 33 § 2 kk (art. 3 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych).

W pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymano w mocy.

Wbrew stanowisku prokuratora zawartym w apelacji, powyższa zmiana jest na korzyść oskarżonego. Pomijając już kwestię niższej opłaty karnej, istotniejsze są wynikające z treści art. 71 § 2 kk skutki ewentualnego zarządzenia wykonania kary pozbawienia wolności. O ile bowiem grzywna orzeczona na podstawie art. 33 § 2 kk zawsze podlega wykonaniu, o tyle grzywna przewidziana w art. 71 § 1 kk nie jest w takim wypadku wykonywana, a o ile została już

zapłacona w całości lub części, kara pozbawienia wolności ulega skróceniu o okres odpowiadający liczbie uiszczonych stawek dziennych.

Na podstawie art. 624 § 1 kpk Sąd Okręgowy zwolnił oskarżonego od obowiązku uiszczenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, uznając, że względy słuszności sprzeciwiają się obciążaniu go kosztami, które powstały na skutek uchybienia Sądu I instancji.